

KØBENHAVNS MAGISTRAT
FREDERIKSBERG KOMMUNALBESTYRELSE
KØBENHAVNS AMTSRÅD
FREDERIKSBORG AMTSRÅD
ROSKILDE AMTSRÅD
FORENINGEN AF KOMMUNER I KØBENHAVNS AMT
KOMMUNEFORENINGEN I FREDERIKSBORG AMT

København, den 11. april 1983

Den 10. februar 1983 fremsatte indenrigsministeren for Folketinget forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner (L 151).

Med lovforslaget foreslås de hidtil gældende tilskudssystemer afskaffet, og der indføres i stedet et nyt system, bestående af tre dele: en mellemkommunal udligningsordning af forskelle i udgiftsbehov, en mellemkommunal udligningsordning af forskelle i beskatningsgrundlag samt et statstilskud, fordelt efter de enkelte kommuners beskatningsgrundlag.

I skrivelse af 27. januar d.å. tog Københavns, Frederiksberg og Roskilde amtsråd, Københavns magistrat, Frederiksberg Kommunalbestyrelse samt bestyrelsen for Foreningen af Kommuner i Københavns amt afstand fra forslaget. Bestyrelsen for Kommuneforeningen i Frederiksberg amt, der havde deltaget i udformningen, tilsluttede sig ved skrivelse af 24. februar d.å. fællesudtalelsen.

Skrivelserne vedlægges.

Amtskommunerne og kommunerne i hovedstadsområdet er af den opfattelse, at det – som det også fremgår af betænkning nr. 963 om kommunal udligning og tilskud til kommuner – er en afgørende forudsætning for gennemførelsen af et ændret tilskuds- og udligningssystem, at der i et sådant nyt system tages hensyn til de regionale pris- og lønforskelle.

Den manglende regulering for regionale pris- og lønforskelle indebærer, at den nuværende opgørelse af den enkelte kommunes *beskatningsgrundlag* overvurderer beskatningsgrundlagets købekraft i de kommuner, hvor omkostningerne ved at varetage de kommunale opgaver er høje og undervurde-

rer det i de kommuner, hvor omkostningen ved samme ydelse er lavere.

På tilsvarende måde tages der ikke ved målingen af *udgiftsbehovet* hensyn til (pris- og) lønforskelle, idet udgiftsbehovet beregnes på baggrund af fysiske størrelser. Dermed indebærer et givet tilskud mulighed for større kommunal aktivitet i kommuner med et lavt (pris- og) lønniveau end i kommuner med et højt (pris- og) lønniveau.

Forskellene i pris- og lønniveauet nødvendiggør, at den kommunale og amtskommunale udskrivningsprocent i hovedstadsområdet er knap 1,0 højere, end såfremt det gennemsnitlige pris- og lønniveau havde været gældende. Tilsvarende er udskrivningsprocenten i Vestjylland knap 1,0 lavere, end hvis der havde været anvendt gennemsnitligt pris- og lønniveau.

Vi må derfor lægge afgørende vægt på, at der i det fremtidige tilskuds- og udligningssystem foretages en regulering af bidragsbeløbene for geografisk betingede pris- og lønforskelle – i princippet i overensstemmelse med vedlagte bilag. Uden en sådan regulering medfører ordningen et årligt tab på 6–800 mill. kr. for amtskommuner og kommuner i hovedstadsområdet.

I forhold til de gældende ordninger indebærer lovforslaget en betydelig skærpet landsudligning. For det amtskommunale område er udligningsniveauet endog så højt, at der ikke er plads til at opretholde den nuværende amtskommunale hovedstadsudligning. For hovedstadsområdet amtskommunale enheder er dette en utilfredsstillende situation med et alt for højt udligningsniveau på landsbasis. Hovedstadsområdet fungerer som eet sammenhængende byområde med vidtstrakt arbejdsdeling og med et deraf nødvendigt behov for en udligningsordning. Vi skal